

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Quæ sit materia eius. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

tio atque administratio: vt cogitatio referatur ad interiorem intentionem, administratio autem ad exteriorem executionem. Vnde oportet quòd sicut magnanimitas intendit aliquod magnum in omni materia, ita & magnificentia in aliquo opere factibili.

Ad tertium dicendum, quòd magnificentia intendit opus magnum facere. Opera autem ab hominibus facta, ad aliquem finem ordinantur. Nullus autem finis humanorum operum est adeo magnus, sicut honor Dei. Et ideò magnificentia præcipuè magnum opus facit in ordine ad honorem Dei. Vnde Philosoph. dicit in 4. Ethi. * quòd honorabiles sumptus sunt maxime qui pertinent ad diuina sacrificia. Et circa hos maxime studet magnificus. Et ideò magnificentia coniungitur sanctitati: quia præcipuè eius effectus ad religionem siue ad sanctitatem ordinatur.

ARTIC. III.

Vtrum materia magnificentia sint sumptus magni?

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quòd materia magnificentia non sint sumptus magni. Circa eandem enim materiam non sunt duæ virtutes. Sed circa sumptus est liberalitas, vt supra habitum est *. Ergo magnificentia non est circa sumptus.

¶ 2 Præterea, Omnis magnificus est liberalis, vt dicitur in 4. Ethic. Sed liberalitas est magis circa dona, quam circa sumptus. Ergo etiam magnificentia nõ præcipuè est circa sumptus, sed magis circa dona.

¶ 3 Præterea, Ad magnificentiam pertinet aliquod opus exterius facere. Non autem quibuslibet sumptibus fit aliquod exterius opus, etiam si sint sumptus magni: puta, cum aliquis multa expendit in xenijs mittendis. Ergo sumptus non sunt propria materia magnificentia.

¶ 4 Præterea, Magnos sumptus non possunt facere nisi diuites. Sed omnes virtutes possunt habere etiam pauperes; quia virtutes non ex necessitate indigent exteriori fortuna, sed sibi ipsis sufficiunt, vt Seneca dicit in lib. de ira. Ergo magnificentia non

H 3

est

* c. 2. p. 211
lib. ante
med. t. 5.
664
inf. 1. 152
ar. 3. co.
9. 9. 160
art. 1. co.
Et 12. q.
60. ar. 5.
cor. co. 2.
Et 3. dif.
34. q. 1.
a. 2. co. 3.
9. 4. d. 7
9. 2. a. 2.
9. 2. co. et
di. 17. q.
3. a. 2. 4.
3. co. 9.
dif. 33. q.
3. art. 2.
cor. Et 4.
Eth. le. 6.
co. 2.
* q. 117.
ar. 2.
† l. 4. c. 2.
parū post
prin. 5. 5.

est circa magnos sumptus.

** c. 2. in
prin.* SED contra est, quod Philof. dicit in 4. Eth. * quod magnificencia non extenditur circa omnes operationes quæ sunt in pecunijs, (sicut liberalitas) sed circa sumptuosas solum, in quibus superexcellit liberalitatem magnitudine. Ergo est solum circa magnos sumptus.

ar. 2. ac. RESPONDEO dicendum, quod ad magnificenciam, sicut dictum * est, pertinet intendere ad aliquod magnum opus faciendum. Ad hoc autem quod aliquod magnum opus conuenienter fiat, requiruntur proportionati sumptus. Non enim possunt magna opera fieri, nisi cum magnis expensis. Vnde ad magnificenciam pertinet, magnos sumptus facere ad hoc quod opus magnum conuenienter fiat. Vnde & Philof. dicit in 4. Ethic. * quod magnificus ab æquali, id est, à proportionato sumptu opus faciet magis magnificum. Sumptus autem est quædam pecuniæ emissio, à qua potest aliquis prohiberi per superfluum amorem pecuniæ. Et ideo materia magnificenciam possunt dici, & ipsi sumptus, quibus vitur magnificus ad opus magnum faciendum; & ipsa pecunia, qua vitur ad sumptus magnos faciendos; & amor pecuniæ quem moderatur magnificus, ne sumptus magni impediatur.

*c. 2. ante
med. § 5.* Ad primum ergo dicendum, quod sicut supra dictum * est, virtutes illæ quæ sunt circa res exteriores, habent aliquam difficultatem ex ipso genere rei circa quam est virtus, & aliam difficultatem ex magnitudine ipsius rei. Et ideo oportet circa pecuniam, & usum eius, esse duas virtutes, scilicet liberalitatem, quæ respicit communiter usum pecuniæ: & magnificenciam, quæ respicit magnum in pecuniæ vsu.

*q. 129. a.
2.* Ad secundum dicendum, quod vsus pecuniæ aliter pertinet ad liberalem, & aliter ad magnificum. Ad liberalem enim pertinet secundum quod procedit ex ordinato affectu circa pecunias. Et ideo omnis vsus debitus pecuniæ, cuius impedimentum tollit moderatio amoris pecuniæ, pertinet ad liberalitatem, scilicet

cet

cet & dona, & sumptus. Sed vsus pecuniæ pertinet ad magnificum, in ordine ad aliquod magnum opus quod faciendum est. Et talis vsus non potest esse sine sumptu, siue expensa.

Ad tertium dicendum, quod magnificus etiam dat dona, vel xenia: vt dicitur in 4. Ethic. * non tamen sub ratione doni, sed potius sub ratione sumptus ordinati ad aliquod opus faciendum: puta ad honorandum aliquem, vel ad faciendum aliquid, vnde proueniat honor toti ciuitati: sicut cum facit aliquid ad quod tota ciuitas studet.

Ad quartum dicendum, quod principalis actus virtutis est interior electio *, quam virtus potest habere absque exteriori fortuna. Et sic etiam pauper potest esse magnificus. Sed ad exteriores actus virtutum requiruntur bona fortuna, sicut quædam instrumenta. Et secundum hoc pauper non potest actum magnificentiæ exteriorẽ exercere in his, quæ sunt magna simpliciter, sed fortè in his quæ sunt magna per comparationem ad aliquod opus: quod et si in se sit paruum, tamen potest magnificè fieri secundum proportionem illius generis. Nam paruum & magnum dicuntur relatiuè, vt Philosophus dicit in prædicamentis *.

ARTIC. IV.

Vtrum magnificentia sit pars fortitudinis?

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod magnificentia non sit pars fortitudinis. Magnificenti enim conuenit in materia cum liberalitate, vt dictu est 7. Sed liberalitas non est pars fortitudinis, sed iustitiæ. Ergo magnificentia non est pars fortitudinis.

¶ 2 Præterea, Fortitudo est circa timores, & audacias. Magnificenti autem in nullo videtur respicere timorem, sed solum sumptus, qui sunt operationes quædam. Ergo magnificentia magis videtur pertinere ad iusticiam, quæ est circa operationes, quàm ad fortitudinem.

¶ 3 Præterea, Philos. dicit in 4. Ethicor. * quod

H 4 ma-

c. 2. 10. 5.

* Seneca
epi. 85. q
est in 12.
1 ep ante
Et epi.
92. i li 14

In prædi-
camento
ad ali-
quid, t. 1.
665

Su. 9. 28.
Et locis
ibi not.

† a præc.

c. 2 pauld
à princ.
10. 5.